

Obsah

Úvod 13

1—Post-transformační proměny českých novinářů v rámci globální profesní krize 21

- 1.1—Transformace a rekonstituce domácích zpravodajských médií a její nezamýšlené důsledky 25
- 1.2—Příčiny existenční a existenciální krize v žurnalistickém poli 28
  - 1.2.1—Profesně existenciální krize jako důsledek tlaku vnějších faktorů oslabujících autonomii žurnalistického pole 30
  - 1.2.2—Krise v žurnalistickém poli: jeho štěpení a obrana 33
- 1.3—Symptomy blížící se paradigmatické změny: hybridizace a virtualizace novináře mizejícího za hranicemi veřejného zájmu 35
  - 1.3.1—Konec čtvrtého stavu a jeho služby veřejnému zájmu v etapě rozptyleného publika? 39

2—Kdo je a kdo není (český) novinář? 43

- 2.1—Klíčový definiční znak: profesionalizovaná společenská odpovědnost 47
- 2.2—Obtíže s definicí: žurnalistika s přívlastky 49
  - 2.2.1—Pokus o deskriptivní definici 50
- 2.3—Český novinář v post-transformační etapě: předběžný profil 55
  - 2.3.1—(Ne)zamýšlené důsledky generační transformace: přetrvávající socioprofesní a hodnotová specifika 56
  - 2.3.2—Transformační paradox: profesionalizovanější novináři s rostoucím pocitem ztráty profesní autonomie 66
    - 2.3.2.1—Profesní autonomie 70
- 2.4—Čeští žurnalisté v post-transformační fázi 75

3—Konstruktéři ontologického bezpečí ve spirále nedůvěry 79

- 3.1—Žurnalisté jako spolutvůrci ontologického bezpečí 82
  - 3.1.1—Důvěryhodnost jako klíčový předpoklad novinářské profesní existence 85
- 3.2—Nedůvěryhodná média optikou zahraničního výzkumu 86
- 3.3—Nedůvěra v domácím žurnalistickém poli: nedůvěryhodní žurnalisté nedůvěřující politickým institucím, vlastním publikům ani sobě 91

3.3.1—(Ne)důvěřivá publika	92
3.3.1.1—Sociodemografická struktura nedůvěřujících a její proměny	95
3.3.1.2—Nedůvěra vůči žurnalistům jako důsledek odlišných politických postojů novinářů a běžné populace?	99
3.3.1.3—Nedůvěra jako výsledek štěpení ideálně typického obrazu novináře	101
3.3.1.4—Diskurzy nedůvěry	104
3.3.2—(Ne)důvěřiví novináři za hranicemi svého pole: mezi nedůvěřivým hledáním důvěry a jejím apriorním odmítáním	114
3.3.2.1—Vztah novinářů a jejich konzumentů: apriorně udržovaná distinkce	115
3.3.2.2—Důvěra k politickým institucím, jejich reprezentantům a prezidentovi	117
3.3.2.3—(Ne)důvěra v profesní komunitě: stabilizovaná pochybnost umocňovaná rolí sociálních sítí	126
3.4—Žurnalisté v bludném kruhu chronické nedůvěry: ekonomicko-technologické, mediálně-politické a hodnotové souvislosti	130
3.4.1—Čeští novináři ve spirále nedůvěry: nezamýšlený důsledek strukturální transformace českého žurnalistického pole	134

4—Žurnalistická identita v procesu adaptivní strukturace a socio-technického štěpení 139

4.1—Formování a proměny žurnalistické identity v procesu adaptivní strukturace	142
4.1.2—Profesní identita jako dualita formálního a neformálního jednání ve formálních a neformálních strukturách	146
4.1.3—Profesní identita v procesu profesionalizace	151
4.1.3.1—Žurnalistický kapitál českých novinářů jako součást jejich profesní identity	154
4.1.3.2—Žurnalistická identita a profesně rolová identifikace	158
4.1.3.2.1—Proměny profesní identifikace: motivace, sebeobraz a satisfakce	159
4.1.3.2.2—Proměny profesně rolových typů: aktivisté s posláním vs. neutrální distributoři informací	166
4.1.3.2.3—Profesní identita optikou institucionálních rolí, epistemologických rámců a etických ideologií: relativizující tvůrci obsahů pro všechny vs. eticky rigorózní kritici moci	173
4.2—Žurnalistická identita v procesu uzavírání rozštěpeného subjektu: hranice profesní autenticity a autonomie	178
4.2.1—Příčiny bazálního (roz)štěpení žurnalistické identity optikou tří registrů lidské existence: imaginárního, symbolického a reálného	179
4.2.2—Štěpení a uzavírání žurnalistické identity jako výsledek pohledu do fantazmatického profesního zrcadla	184
4.2.3—Krize profesní identity jako krize žurnalistické autenticity	189
4.2.4—Čtyři dimenze fragmentace žurnalistické identity a ohrožení z ní plynoucí	192

5—Na prahu žurnalistického pole: postoje a hodnoty nastupující novinářské generace v mezinárodní perspektivě 197

5.1—Komu se otevírá/komu se uzavírá žurnalistické pole? 201

5.1.1—Zděděný kapitál: žurnalistika jako obor pro mladé ženy ze středostavovských rodin 201

5.1.2—Získaný kapitál: víceoboroví polostudenti? 207

5.1.3—Hodnotové charakteristiky studentů žurnalistiky: proti hlavnímu proudu? 210

5.2—Slabé *illusio* studentů žurnalistiky jako možný zdroj dalšího oslabování/ štěpení žurnalistické profesní identity 214

5.2.1—Studijní motivace: žurnalistika jako nepříliš náročný obor vhodný i pro nerozhodné 215

5.2.2—(Ne)zájem o kariéru novináře a prostupné hranice s jinými povoláními 218

5.2.3—Profesní motivace studentů žurnalistiky: za vlastním uspokojením 220

5.2.4—Kariérní aspirace studentů: opatrní egoisti, tvůrci populárně-kulturních iluzí a idealistickí aktivisté 222

5.2.5—Představy studentů o žurnalistickém poli: nepříliš prestižní řemeslo s nejasnými hranicemi 227

5.3—Profesně rolová identita 234

5.3.1—Představy studentů o žurnalistických rolích: novinář jako šířitel „čistých informací“ 234

5.3.2—Epistemologická východiska studentů: za „pravdou“ pomocí empirických faktů? 237

5.3.3—Etické dimenze profesní role: kde jsou meze neutrální žurnalistické tvorby? 238

5.3.4—Žurnalistické vzdělávání jako (neúspěšný) pokus o vytvoření pevné profesní identity 244

6—Čeští novináři v generační optice: mezi pre-transformační a post-transformační zkušeností 251

6.1—Novinářské generace jako produkty generačního efektu? 256

6.2—Tři žurnalistické generace v kontextu pre-transformační, transformační a post-transformační sociální a kulturní zkušenosti 258

6.2.1—Sociální a kulturní kapitál jako příčina odlišné generační optiky? 263

6.2.2—Na cestě k hodnotové homogenizaci žurnalistického pole 266

6.2.3—Profesní hodnoty a role jako indikátory generačního „profesního vyznání“ 275

6.2.3.1—Rolová dimenze 277

6.2.3.2—Profesně epistemologická a etická dimenze 281

6.2.4—Intergenerační homogenizace profesních postojů a prohlubující se profesně identitní štěpení: paradox pozdně moderní moci? 285

7—Novinářská řeč v proměňujícím se mocenském poli: mezi diferenciačně-emancipačním a kritickým scénárem	287
7.1—Novináři jako omezení suveréni a spolutvůrci sociálního řádu	290
7.1.1—Normotvorní profesionální zaříkávači uplatňující sociální kontrolu v roli moderních pastýřů	291
7.2—Mechanismy a příčiny atrofie habitualizované novinářské moci	295
7.2.1—Konec starého paradigmatu	299
7.3—Dva scénáře: posilování autonomie žurnalistické profese jako výsledek její diferenciace vs. oslabování novinářské role v procesu ekonomicko-technologické hybridizace	301
7.3.1—Možnosti a limity diferenciace žurnalistického pole	301
7.4—Nová smlouva mezi novináři a veřejností?	305
Přílohy	309
č. 1—Použité metody, konstrukce výběrových souborů	311
č. 2—Screeningový dotazník	316
č. 3—Dotazník: „Český novinář v komparativní perspektivě“	317
č. 4—Dotazník: „Kredibilita, prestiž a důvěra v žurnalistickém poli“	337
č. 5—Dotazník: „Studenti žurnalistiky v evropském kontextu“	342
č. 6—Základní cíle a struktura hloubkového rozhovoru	357
č. 7—Tabulky, grafy, schémata	359
Literatura	362
Jmenný rejstřík	382